

բարաւորին շրջապատը գրած այսպէս.

“Որ վասն անշատի սիրոց քոյին ,
բանդ ՚ի կուսէն առեր մարմին ,
ազանհօք Աստուածաննին , թող ըզ
յանցանսն Օալիճին . որ և հանգեաւ
՚ի մեծ թուին Զկէ (765) . յորժամ
դայցես յախարհ կրկին , յարո զա
փառաք . քոյին ամէն ո .”

Ո՞եծ մարմարոնեաց խաչ քար մի ,
որուն երկայնութիւնը վեց թիզ և
լայնութիւնը երկու , վասն հինգ խաչ
փորագրուած , գեղեցիկ յօրինուածով ,
մեծն ՚ի կեղրոնի , մասցեանները չորս
անկիւնը . վերի կողմը այսպէս գրու
ած է . “Քրիստո Աստուած ողորմեա
Աստեփաննոսի հոգւոյն ո . Եւ խաչին
անկիւններուն մ.ջ զոյդ տառերով
դրեալ , Առողջ Որդիանո . պատուան
դանին վրայ . և կանգնեցի Առորք քա
ռամեւ Առորք նշանս ՚ի թուին Հայ
ոց Զժկւ . (711) ՚ի բարեիրուութիւն
հոգւոյն Աստեփաննոսի որ փոխեցաւ
՚ի Քրիստո մեհեկ անի մէկ . ամէն ,
եցօր իւրց Փոխնկայ ո .”

Սարզ թաշ անուանեալ տերակէն
եկած քարի մի վրայ , որ քաղաքէն 8
ժամ՝ հեռի է , գրեալ է այսպէս .

“Լրաւաք անմահ բարերարին , որ
է պատճառ հանուրց գոյին . Առորք
և հզաւը արքայն Եշմն , Տէր թա
քաւոր հայոց զարմին , կանգնեաց
զամբոց այս ահագին , նոցունց որք
տառ ապաստանին . զհիմնադիր այս
ամբոցին զթագազարմն լրաւանդին , որ
նա ափիէ մեծ գվեկին , որ ՚Իեզին
քար անուն կոչի . աւ արտեցաւ չանիւք
սորին Զկէ ին (766) . Երդ որ ՚ի սա
ապաստանին կէ կամ մորմնոց աշք նայ
ին , առալ փոխարէն գտէր ոզդրմին , մէ
նել ժառանգ ագին դրախտին . ամէնու
լամբրոն գվեկին հին եկեղեցւոց

ֆլատակներէն գտնուած և բերուած
բեւեռեալ իւոչ քարի մի վրայ + որոյ

երկայնութիւնը . երեք թիզ է և լայ
նութիւնը երկու , մեծ խոցին թե
և երուն տակը մէկմէկ փոքր խաչ ալ
քանդակուած է . վերի կողմը կամա
րածեւ . գրեալ այսպէս : “Աղորմեա
ծառային քոյ յօհաննէսին , գաստպարին,
պետքառուին . և ՚ի քառանկիւնու խոցին .

“Տէր , Աստուած , Յիսուս , Քրիստո
Չիօջ (746) . ամէն ո . և պատուան
գանին վրայ . “ողորմեա ծառային քո
գրիտորի շինովի ամէն ո . ՚Իիլիսէ ձաւ
միսի կուտած մզիթիժն մէջ պահարու
նի զրան վրայի արձանագրութեան
որինակը .”

“Եյս զուռն տեառն է արդարոց
և բնակարան երկայնոց , պահեա զաւ
շն արքայն Հայոց , որ է քաւիչ ամէն
գործոց ո .”

Տարան քաղաքէն էր սատուածայ
ին առաքեան Պօղոս , և նորին հոգե
կիր Առորքն Եերսէս լամբրոնացի .
արքեպիսկոպոս քաղաքին . ՚ի սմա
ծաւ մեծ հանդիիր մեծն Եւոն
թագաւոր հայոց յեկեղեցին Որբոյն
Սոմիայ , Դրիգոր կամթու զիկոսէ որու մ
ներկայ գաւառ Եերսէս լամբրոնացի .
Տարան քաղաքէն 12 ժամ է լամբրոն
գվեակն , ուր կը գտնուին բազիսմիւ
աւերակք եկեղեցեաց , վանորեից և
բերդից իրենց հին արձանագրութիւն
բայց բաղդր չյաջսկց զաննիք աշքէ
անցնել և ՚ի գիր առնուուլ մեր նախ
ներազմէ մնացած հնութեանց նշխար
ներրուստիք կը թողաւմբ ուրիշ պատեհ
ժամանակի .”

Ապրուժագուոր վարդապէտ
Տէր Յոշիաննէւեան .”

ԵԱՐԴԻԿԱՅԻՆ ՎԻՃԱԿԻՆ ՆԱԽԿԻՆ
ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆՆԻ .”

Հարուստը աղքատին աշխատու
թեամբ աւելի հարուստ եղաւ . եւ

ի թ հարուստ թիւնը աճեցուցանելու համար աճեցուց իւր ծառայից թիւնը : Ես տեսաւ ուրեմն իւր շուրջը շատ մարդիկ , պահաւ երջանիկ քան թէ ինքը , ուրեմն շատ մարդիկ կախում մն ունեցան անկէ : Հարուստը զգաց ինչ որ էր և եղաւ հարուստ : Ես սկսաւ իւր բարեկցութեան գովծիքները՝ կամաց կամ կրից գովծիքներու փոխել . Ծատերու աշխատութիւնը միայն մեկու մը շահուն դժուեցաւ : Ես այնպէս կարծեց որ շատերու կեանքը սիցն իւր համար է : Ուրեմն քայլ մը մնացած էր բռնակալ ըլլալու :

Հարուստի սրդին սկսաւ ինքվինքը երեցնել աւելի լաւագայն + քան թէ իւր հօրը ծառաներուն որդիքը : Իսրածեց թէ՝ երկինքը աւելի գթառասէ առ ինքն ու ուստի և միայն ինքն է երկինից սրդիլն : Ես ինքվինքը երկինից որդի անուանեց + ինչպէս մենք կը կոչենք բաղդին սիրելիները բազդի որդիներ : Հետեւապէս , երկինից կարծեցեալ որդւոց մոտ՝ ծառան միայն էր որդի մարդոց : Ես յաղէն է Ա. գրոց մէջ եղած Մատածոյ որդի ներուն և մարդոց որդիներուն տարբերածիւն :

Բարդաւորութիւնը հարուստը գատարկութեան առաջնորդեց , դաւագիւութիւնը ալ աւանդապէց զայն մոլեկան ցանկութեան և անվերջ վեց խութեան : Իւր կեանքը լիացնելու համար՝ հարկ եղաւ որ աճեցունէ իւր քայլընութեանց թիւնը : Մագէն բնութեան սովորական շափը ալ չէր կրնար գոհ ընել մարդուն հեշտասէր կամքը . որ իւր մէկ պարապորդութեան մէջ կը խորհի իրեն համար նորանոր հըրձուանքներ ատեղձել :

Հարկ եղաւ որ նա ունենաց ամենալաւ և ամենառատ հրճուանիներ , քան թէ իւր ծառան ։ Օտառան գոհ

էր միշտ իւր մէկ կնոջաւ , իսկ ոերը իրեն իրաւոննք համարեց շատ կոտնացք ունենալ , իսկց յայտնի է որ շառունակ վայելլութիւնը կը տկարեցունէ և կը լքուցանէ :

Հարկ եղաւ որ հնարքը [մտածէ արուեստական հնարքներով զանոնք բառնալ] : Ես յաղաւ մի քայլ աւելի + Ես յաւակնեաւ գոհ չեղաւ միմիայն մարմանափրաւթեան աենցը լցուցանեալով : Ես ու զեց վայելլութիւնը մէջ տեսակ տեսակ հաճոյքներ և վասփկութիւններ սաեւգանել : Վայելլած հըրձուանքները ալ ըստ յագեցուցին նորախճենքը : Մարդակիները նոր գաղտնիքներ որոնեցնեցն վայելլութեանց մէջ և կինը , որչափ որ կին , չուներ գրաւու մնանոր համար : Ես յամ մարդը սկսաւ գեղեցկութիւնն որոնել կնոջ մէջ :

Իւր ծառաներուն աղջկանց մէջ նշմարեց նա գեղեցիկ կանայք : Իազգաւարութիւնը զայն համար ըրաւ և հպարտաւթիւնը և վատահութիւնը զայն ամբարտաւան գարձոց : Ես գիւրաւ ինքվինքը հաւասարոց , որ իւր ծառաներուն բոլոր ունեցածը իրեն կը պատկանի : Որովհետեւ ամեն բան իրենը կը համարէր , ուստի ամենայնին ներելի կը կարծէր : Օառային աղջիկը կարի ստոր էր իրեն կին ընելու համար . բայց սակայն շատ յարմար էր . իւր տենչը յագեցունելու համար : Ես քեզ նոր քայլը , որով մարդը մոլութեան մէջ մտաւ :

Ո՞ի անդամ օրինակը տեսնուեցաւ մէջ չէ , արդէն ապականութիւնը ըսկաւ հասարակաց մէջ ծաւալիլ : Այս չափ արգելից օրէնքները սակաւ էին : այնքան աւելի ընկերութիւնը ինքվինքը անմեղութեան մերձ կը կարծէր : և աւելի կը գիմէր գէպի ապականութիւն :

Հզորի իրաւունքը հաստատուե

շառ . կարող իրաւունք համարեց առ
բիշները լինել , և այսպէս տուաջին ան
գամ երեւան բռնականեր :

Ես յս բռնակալներն են, որոնք Մակ-
սիսական գրոց մէջ կ'անուանվն որդիքը
Ներախութեան, որդիք ասալասփորթը։
Եթէ այս խօսքերը ըստ քարտիան
մուսաց քննութիւն, նրբաւթիւն մը կը
տեսնուի հան, զար մինչեւ ցոսոր նը-
կասած չեն, և ես կ'ու զեմք ծանուցաւ
նել։ Ես յս խորթ որդիները ժառան-
գեցին իրենց հայր Հայրապետութիւնը,
քայլ ոչ նացա բարիքները, Կապելի է-
որ անոնց հայրը զանոնք կը սիրեր եւ-
կը նախապատուէր իւր. կենութ մէջ.
քայլ անոնք կ'ապաքընին օրինաւոր
ժառանգներէն, և հօր մահէն զի՞սի
ի բաց կը վարին, Ինտանիքիք. մէջէն
վանուելով և կրիկն մանելով, ինչպէս
քննակաղ ասզրինի ճանապարհուա, նո-
քա իւնեց զիրենք լքուած ուռանն. այս
ընդարձակ աշխարհին մէջ, Կրօս այ-
լց չէին պատկաներ և ոչ այլք իրենց-
Այս այս ժամանակ ասորելի ուրիշ
բան չէր, եթէ ոչ կամ տէր ըլլու իւր
անձին, համ այսց ծառաց,

Առողջ տէր լինելու . արժան աղ
չեն համարեք ծառայ ըլլալու . Ուս
նաւանդ . պի ծառայելու ալ ամենաէ ին
փարխած չէին . Աւրեմն ի՞նչ կրնացին
ընել . Աւրիշ բան մը ցունեին եթէ
ոչ հաբարուս թիւն ծննդական և զօրու
որ անգամներ . Կարինի լցիւութեան
մը յիշասակը , զայրացիսուս սիրտ մը
հակառակ ընկերին , զանոնք առաջնոր
դեցին . ՚ի թշուառութիւն . Քաջան
ծութիւնը զանոնիք գոզ ըստա . իրենց
աւ ազակութեց յաջողութիւնը թառ
փառականներ . և ՚ի վերջը հոկաններ .
Նանք խիսյն տնարկու եղան խռ
զազ հազարդին և անպաշտպան հավ
ուին . և իրենց հարսանահարութիւն
ներուն քարչեցին ունացմէ ինչ պի կա-

մեցոն և կրթնեց բազգիւու որու Ամիանը և
իրենց քաջ զինուորու թէ անց գէպքը
զանոնց համբաւը տարած էց շրջակա
յից մէջ, և այս նոր անասի կենաց
ճշխու իլ պարստա որեց շտուրը անոնց
հետ միանալու : Ելապէս եզան նարա
գորաւոր և անուանի մարդիկներ,
ինչպէս կ'ըսէ Ո. Վիրապ :

Այս բաղդահինդիրներէն զօրաւու
ըլ և առէլի համարձակը պիտի աեր
ըլլար անսնդ վրայ . պիտի չինէր ա
մուր քաջար մը և հոստատէր առաւ
ջն տէրութիր , բայց աշխարհի բաղդի
կառավարութեն տանձը իւր ձեռքն առա
նուզ էակին համար ոյն փափիրութիւն
նըն տակաւնն վսպահաս էր , և սոսկակէ
պատահար մը պիտի գոտքարեցնէր ոյն
քայլը . զոր մարդկային ազգը սկսոն
էր ընել գէպի քաղաքակրթութիւնն
վասն զի տապականութիւնը և մոլու-
թիւնը եւս անդամոն էին մարդու-
թագործէն :

Յարդմանեաց չ Պաշ. Արտաքի
ապահովագութեան Երբեցք է
Եզ. Ժամ. Ուստի հայութեան:

«Հայոցնակութիւն» տես թիւ 82:

Եղանակաբութիւն հարստութեան և -Տե-
սար թէ ողբափ տեսակ վաստակի
դռու կաց եղեր . աւատի ով որ իր
գաշտը աւելի լու կը մշակէ ու պրո-
զաբեր կ'ընէ . ով որ աւելի աղջիւ-
գործարաններ կը չ'ընէ . ով որ աւելի
ուժ և աւելի խելք կը պահեննէ ու